

PASHKA 2008

Krishti u Ngjall! Vërtet u Ngjall!

Të Nderuarve dhe të Vyerve Klerikë, Monahë dhe Besimtarë të Kishës Ortodokse në Amerikë

Shumë të dashur në Zot,

Ungjilli i Shën Joanit tregon për takimin e Shën Maria Magdalenës me Krishtin e Ngjallur në varrin e zbrazët. Shën Maria vajton, duke besuar se dikush kishte marrë Trupin e Zotit nga ku ishte varrosur. Krishti i afrohet asaj duke e pyetur: “Grua, përse po vajton? Cilin po kërkon?”. Duke mos e njohur Zotin si fillim, ajo e pyet Atë se mos vallë Ai e di ku ndodhet trupi i Mësuesit të saj. Jezusi i përgjigjet: “Maria!” dhe atëherë ajo menjëherë e njeh Atë.

Në këtë fragment ne bëhemi dëshmitarë të një takimi emocionues midis Zotit dhe shërbëtores së Tij. Thjesht duke thënë emrin e saj, Krishti shndërron vajtimin e Shën Maria Magdalenës në gëzim. Çfarë ndryshimi mund të bëjë në jetën e dikujt, qoftë edhe një fjalë e vetme, e folur në një moment kritik.

Duke shkruar mbi këtë pasazh, Shën Ambrozi i Milanos na ofron një zbulim të rëndësishëm në natyrën e besimit. Ai thotë se duke e pyetur Shën Marinë se: “Cilin po kërkon?”, Zoti ishte në realitet duke thënë: “Ti je shkaku i vetë qarjes tënde; ti je krijuesja e vajtimit tënd, sepse ti nuk po beson në Krisht. Beso dhe do ta shikosh Atë”.

Duke e parë botën nga perspektiva e besimit, bën një ndryshim thelbësor në atë çfarë ne shikojmë. Njeriun e pastrehë që ne e shikojmë nëpër rrugë, nëpërmjet syve të besimit, na paraqitet si një ikonë e gjallë e Perëndisë së gjallë. Foshnja që qan në krahët tona, nëpërmjet syve të besimit, është përfaqëuar si një besë e shenjtë që Perëndia na i ka dhënë për ta rritur sipas Udhës së Tij. Betejat dhe sfilatjet e jetës së përditshme, nëpërmjet syve të besimit, janë të njohura prej nesh si Kryqi të cilin jemi të thirrur për ta mbartur si dishepuj të Zotit.

Për shumë njerëz në shoqërinë tonë, “Easter” (Pashkët e Perëndimit) kanë kaluar prej kohësh këtë vit. Ndërsa për ne besimtarët Ortodoksë, sapo kemi arritur në kremtimin e Pashkëve. Agjërimi ynë, lutjet tona, udhëtimi ynë në Kreshmën e Madhe tashmë sapo është plotësuar.

“Beso dhe do ta shikosh Atë”. Realiteti i Ngjalljes, i dëshmuar nëpërmjet syve të besimit, ndryshon çdo gjë. Ne nuk jemi më subjekt i trishtimit apo frikës. Krishti u Ngjall, dhe

asgjë nuk mund të na e rrëmbejë prej nesh dhuratën e Tij ngadhnjimore të jetës së përjetshme. Rrëfyesit e shenjtë dhe martirët ishin të vetëdijshëm për këtë. Kjo vetëdije u dha atyre kurajon për ti qëndruar kursit të besimit të tyre, në momentet më të vështira. Edhe pse duke u përballur me kërcënimin e vdekjes, nëpërmjet syve të besimit, ata ishin mëse të ndërgjegjshëm për Fituesin mbi vdekjen, duke i fuqizuar dhe i qetësuar.

Është vetëm nëpërmjet besimit tonë që ne vemë re shkëlqimin e plotë dhe bukurinë e Pashkës. Me sytë e besimit në Pashkët ne bëhemi dëshmitarë të fitores së plotë dhe përfundimore të jetës mbi vdekjen, të lirisë mbi robërinë, të Perëndisë mbi të ligun. “Me vdekje, vdekjen shkeli”, Zoti dhe Shpëtimtari ynë i Ngjallur, Jezu Krisht, u jep jetë të re të gjithë atyre që besojnë në Të, si Mbret dhe si Perëndi.

Ju përshëndes të gjithëve në këtë festë shkëlqimplotë. Le të festojmë të Tërëshenjtën ditë të Pashkës me “besë dhe me dashuri”. Qoftë që triumfi madhështor i Ngjalljes së Krishtit të mbushë jetën tonë me gëzim dhe paqe. “Besoni dhe do ta shikojmë Atë”.

Me dashuri në Krishtin e Ngjallur

+ **H E R M A N**

Kryepeshkop i Uashingtonit dhe Nju Jorkut
Mitropolit i Gjithë Amerikës dhe Kanadasë